

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612221459
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7612221459.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobkyne S. P., K.. X.X.XXXX, bytom S., Q. XXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Romanom Jurikom - advokátom so sídlom Jazerná 19, Nové Zámky, proti žalovanému Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpenému Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Bratislava, Dr. Vladimíra Clementisa 10, IČO: 35 855 673, o obnovu konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1Ro/252/2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku č.k. 6C/369/2012-138 zo 14.11.2016 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že z a m i e t a návrh na obnovu konania.

Žalovanému priznáva proti neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom č.k. 6C/369/2012-138 zo 14.novembra 2016 povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod spisovou značkou č. 1Ro/252/2010 s tým, že o trovách konania o obnove bude rozhodnuté v konaní pod spisovou značkou 1Ro/252/2010.

2.Rozhodol tak o žalobe doručenej súdu 24.7.2012, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1Ro/252/2010 a zároveň, aby nariadil odklad vykonateľnosti platobného rozkazu 1Ro/252/2010-24 zo dňa 16.11.2010 . V návrhu uviedla, že uvedeným rozkazom bola zaviazaná uhradiť spoločnosti Orange Slovensko, a.s. sumu 443,32 Eur s príslušenstvom a proti tomuto platobnému rozkazu nepodala odpor, preto nadobudol právoplatnosť . Následne sa proti nej začala viesť exekúcia, preto sa obrátila o pomoc na organizáciu pre ochranu práv spotrebiteľa Združenie HOOS v Prešove, kde dostala právnu radu s tým, že existuje dôvod na obnovu konania, o ktorom sa dozvedela 1. júla 2012. Týmto dôvodom je skutočnosť, že existujú právoplatné rozsudky súdov Slovenskej republiky, ktorými bola vyhlásená zmluvná podmienka spoločnosti Orange Slovensko, a.s., týkajúca sa zmluvnej pokuty za neprijateľnú a v čase, keď bol vydaný predmetný platobný rozkaz už platilo ust. § 172 ods. 9, podľa ktorého súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Zároveň poukazovala na skutočnosť, že platobný rozkaz je v rozpore s rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora, keď citovala rozsudok z 27.6.2000 spojené prípady C-240/98 až C-244/98 Oceáno Grupo Editorial SA a rozsudok z 21.novembra 2002 prípad C-473/00 Cofidis SA.

Súd prvej inštancie zohľadnil aj stanovisko žalovaného, ktorý žiadal žalobu zamietnuť, nakoľko v čase vydania platobného rozkazu neexistovalo žiadne právoplatné rozhodnutie súdu, ktoré by určovalo, že zmluvná podmienka spoločnosti Orange Slovakia, a.s. týkajúca sa zmluvnej pokuty by bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Uznesením č.k. 6C/349/2012-8 zo dňa 31.10.2012 Okresný súd Spišská Nová Ves nariadil odklad vykonateľnosti predmetného platobného rozkazu až do právoplatného skončenia konania o obnove.

Súd prvej inštancie vo veci rozhodol už opakovane, keďže jeho predchádzajúce rozhodnutie, ktorým návrh na obnovu konania zamietol, bol uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/103/2015-93 zo dňa 10.2.2016 zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uložil súdu prvej inštancie povinnosť vyhodnotiť vykonané dôkazy, prípadne doplniť dokazovanie v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/70/2014 zo dňa 10.12.2014 (ktorým bolo zrušené uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 12.9.2013 sp.zn. 2Co/89/2013, ktorým Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie) a to vo vzťahu k riešeniu otázky, či medzi rozhodnutiami Súdneho dvora ES a predmetným platobným rozkazom je dané vyžadované vecné a personálne prepojenie a zároveň doplniť dokazovanie k preukázaniu skutkových a právnych skutočností potrebných na rozhodnutie a posúdenie otázky začiatku plynutia tzv. subjektívnej trojmesačnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. e / O.s.p. s tým, že bude potrebné vyrovnať sa s tvrdením odporkyne v návrhu na obnovu konania o tom, kedy sa dozvedela o ňou uplatnenom dôvode obnovy konania.

Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 397, § 398, § 400, § 403, § 404, § 405, § 413, § 414 CSP a poukázal na to, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok má povahu výnimky zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Je prípustná len z dôvodov taxatívne uvedených v citovanom ustanovení § 397 C.s.p. Pokiaľ sa týka dôvodov obnovy konania žalobkyňa žiadala povoliť obnovu konania, ktoré bolo ukončené vydaním platobného rozkazu z dôvodu dosiahnutia zastavenia exekučného konania, ktoré je vedené proti jej osobe na základe uvedeného platobného rozkazu a z dôvodu nezákonnosti tohto rozhodnutia.

Ďalej v odôvodnení poukázal na to, že zákon stanovuje na podanie žaloby na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota je trojmesačná a začína plynúť od času, kedy sa ten, kto obnovu konania navrhuje, dozvedel o jej dôvodoch alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania je trojročná a začína plynúť od okamihu, kedy napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Po uplynutí troch rokov môže byť návrh podaný len v prípadoch uvedených v § 404 C.s.p. Subjektívna lehota plynie v rámci 3-ročnej objektívnej lehoty. Obe lehoty subjektívnu i objektívnu nie je možné predĺžiť, ani skrátiť. Súd prvej inštancie v prvom rade vo veci skúmal, či sú v danej veci zachované lehoty na podanie žaloby na povolenie obnovy konania podľa citovaného ustanovenia § 403 C.s.p. Začiatok objektívnej lehoty je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia. Platobný rozkaz, ktorý je v tomto konaní napadnutý žalobou na obnovu konania nadobudol právoplatnosť dňa 8.12.2010. Žaloba na obnovu konania bola podaná dňa 24.7.2012 a teda súd prvej inštancie konštatoval, že objektívna lehota bola zachovaná.

K subjektívnej lehote na podanie návrhu na obnovu konania, ktorá je 3-mesačná súd prvej inštancie konštatoval, že jej začiatok je daný subjektívnym okamihom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania a poukázal na to, že žaloba na obnovu konania bola prílohou návrhu na odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 EP podaného žalobkyňou na súd dňa 24.7.2012 (následne dňa 3.9.2012 bola žaloba na obnovu konania vylúčená zo spisu č. 6Er/378/2011 a zaregistrovaná pod novú spisovú značku: 6C/369/2012). Ďalej prvoinštančný súd dôvodil, že žalobkyňa uviedla, že o dôvode obnovy konania, ktorým je rozpor platobného rozkazu tunajšieho súdu č. 1Ro/252/2010 - 24 zo dňa 16.11.2010 s rozhodnutím Súdneho dvora ES sa dozvedela dňa 1.7.2012. Od uvedenej doby jej začala plynúť subjektívna lehota na podanie žaloby. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom žalovanej strany, že o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku zverejnené platí, že dňom uverejnenia sa stalo známe každému, koho sa týka, domnienka o znalosti uverejnenej právne záväzných aktov európskeho spoločenstva a EÚ s poukazom na skutočnosť, že pri vydávaní platobného rozkazu súd nebral zreteľ v skrátenom konaní na nekalú klauzulu, čo môže v prípade obnovy konania mať dopad na priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Mal za to, že zo strany žalobkyne bola dodržaná aj subjektívna 3-mesačná lehota (v zmysle § 403 ods. 1 C.s.p.) na podanie žaloby na obnovu konania, pretože o skutočnostiach, ktoré sú dôvodom podania žaloby na obnovu konania sa žalobkyňa dozvedela až dňa 1.7.2012 a následne dňa 24.7.2012 podala žalobu na súd. Od žalobkyne totiž podľa súdu prvej inštancie nemožno spravodlivo očakávať, aby sledovala celú judikatúru Súdneho dvora.

Súd akceptoval žalobkyňou uvádzané dôvody obnovy konania, pretože v zmysle § 397 písm. e/ C.s.p., rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol vydaný platobný rozkaz je rozhodnutím, ktoré je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev. Rozhodnutia Súdneho dvora ES napr. C 168/2005, C 243/08, a rozhodnutie C 76/2010, ktoré je vydané vo veci S. proti Pohotovosti s.r.o. v zmysle ktorého vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľa, ktorú smernica 93/13 zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré

je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku. Obnova konania je totiž prostriedkom na nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkovom zistení, ktoré žalobkyni objektívne neumožňovali použiť skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy a vykonať dôkazy v pôvodnom konaní. Súd prvej inštancie konštatoval, že v pôvodnom konaní bol vydaný platobný rozkaz voči žalovanej bez toho, aby boli skúmané v súlade s § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka podmienky v zmluve, na základe ktorých terajší žalovaný uplatnil voči žalobkyni svoj nárok na súde.

3. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm.h/, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a § 365 ods.1 písm.f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalovaný nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie o včasnosti podania žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm.e/ CSP ani s názorom, že sú splnené podmienky pre povolenie obnovy podľa tohto ustanovenia. Podľa jeho názoru v konaní nebolo hodnoverne preukázané dodržanie subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, keďže samotné tvrdenie žalobkyne, že o dôvode obnovy sa dozvedela 1.7.2012 nie je podľa názoru žalovaného dostatočné na preukázanie dodržania trojmesačnej subjektívnej lehoty. Žalovaný poukázal na to, že v zmysle ust. § 403 ods.1 CSP subjektívna lehota plynie od vtedy, kedy sa žalobkyňa mohla dozvedieť o dôvode obnovy alebo od kedy ho mohla uplatniť, a preto táto lehota začala plynúť od zverejnenia príslušného rozhodnutia Súdneho dvora Európskych spoločenstiev. Žalobkyňa nepreukázala, že žalobu na obnovu konania podala v lehote 3 mesiacov od zverejnenia rozhodnutia v úradnom vestníku EÚ. Zároveň podľa názoru žalovaného nie je možné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že predmetný platobný rozkaz je v priamom rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora ES, napr. C-168/2005, C-243/08, C-76/2010, keďže uvedené rozhodnutia Súdneho dvora neobsahujú právne posúdenie uplatneného nároku žalovaného, preto právny záver súdu prvej inštancie o existencii rozporu s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev považuje žalovaný za nesprávny. Ďalej žalovaný poukázal na to, že z rozsudku súdu prvej inštancie nie je vôbec zrejmé, v čom vidí súd rozpor s rozhodnutiami Súdneho dvora a ako je naplnený dôvod obnovy konania uvedený v ust. § 397 písm.e/ CSP aj s poukazom na to, že rozhodnutie Súdneho dvora alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len vtedy, keď sa týka rovnakej veci ako obnovou napadnuté rozhodnutie alebo ak odlišne, hoci v inej veci rieši otázku majúcu vplyv na spôsob právneho posúdenia veci v pôvodnom konaní. Rozhodnutia Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, na ktoré poukazuje súd prvej inštancie sa však ani netýkali sporovej veci strán sporu a vo svojom obsahu ani len marginálne nezaoberali otázkou prijateľnosti zmluvných pokút dojednaných žalovaným so spotrebiteľmi. Žalovaný zároveň dal do pozornosti rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 26.10.2016 č.k. 11C 323/2014-109, ktorým súd v obdobnej veci žalobu na obnovu konania zamietol. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu na obnovu konania zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadрила.

5. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

7. Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, t.j. podľa § 365 ods. 1 písm. h/,f/ CSP.

Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods.1 písm. f) CSP (§ 205 ods.2 písm. d/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad,

keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods 1,2 CSP (ust. § 132 O.s.p.) alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192,193 a 205 CSP (ust. § 133 až 135 O.s.p.), pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods1 písm h) CSP (ust. § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

8. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy avšak vyvodil z nich nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

9. Súd prvej inštancie správne ako prvé skúmal či v danej veci boli zachované zákonom stanovené lehoty na podanie návrhu na obnovu konania a správne uzavrel, že trojročná objektívna lehota bola v tomto prípade zachovaná (vychádzajúc z úvahy o začiatku plynutia tejto lehoty od právoplatnosti napádaného rozhodnutia), avšak nesprávne vec právne posúdil, keď interpretoval použitý právny predpis vo vzťahu k ustáleniu začiatku plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania.

10. Žalovaná vo vzťahu k uplatnenému dôvodu na povolenie obnovy konania poukazuje na rozsudky Súdneho dvora ES vo veci C-240/98 až C-244/98 zo dňa 27.6.2000, C-168/05 zo dňa 26.10.2006, C-243/08 zo dňa 4.6.2009 a C-76/10 zo dňa 16.11.2010, a preto je potrebné upriamiť pozornosť na to, že uvedené rozhodnutia Európskeho súdneho dvora boli uverejnené v úradnom vestníku EÚ, v Zbierke súdnych rozhodnutí Súdneho dvora EÚ ako aj na internete už v čase, keď bol vydaný predmetný platobný rozkaz . Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že so zreteľom na ust. § 2 ods.1 zák. č. 416/2004 Z.z. o úradnom vestníku Európskej únie je potrebné konštatovať, že momentom zverejnenia týchto rozsudkov Súdneho dvora EÚ ako právnych aktov, ktoré sa zverejňujú v úradnom vestníku EÚ platí aj právna domnienka vedomosti všetkých dotknutých subjektov (vrátane žalobkyne) o týchto rozhodnutiach ako právnych aktoch. Od momentu uverejnenia rozhodnutí platí domnienka, že sa stali známymi každému, koho sa týkajú a teda aj žalobkyňi. Pre tento dôvod obnovy konania preto nie je významné, kedy sa o týchto rozhodnutiach žalobkyňa skutočne dozvedela, lebo vedomosť je zákonom predpokladaná (neznalosť zákona neospravedlňuje). Rozhodujúci je teda okamih, kedy tento dôvod mohla žalobkyňa uplatniť a od tohto okamihu plynie subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania. Od tohto momentu (uverejnenia v úradnom vestníku EÚ) žalobkyňa mohla prípadne uplatniť poukaz na tieto rozhodnutia ako dôvod na obnovu konania (resp. už na podanie odporu) . Nemožno preto akceptovať názor, že až na základe porady s právnym zástupcom alebo iným subjektom, sa žalobkyňa dozvedela o relevantnej judikatúre Súdneho dvora EÚ (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/1326/2015).

Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že od žalobkyne nemožno spravodlivo očakávať, aby sledovala celú judikatúru Súdneho dvora a to aj s poukazom na skutočnosť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a je prípustná len z dôvodov taxatívne uvedených v procesnom predpise s tým, že možnosť podania návrhu na obnovu konania je časovo obmedzená a zákonom stanovené lehoty (objektívnu a subjektívnu) nemožno predĺžiť ani skrátiť a nie je prípustné ani navrátenie lehoty na obnovu konania.

Vzhľadom na čas zverejnenia rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa ,táto lehota v danom prípade dodržaná nebola (viď obdobne rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach 6Co/287/2015 a 5Co/227/2015).

11.Pre úplnosť odvolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že súd prvej inštancie iba konštatoval, že žalobkyňa sa o rozhodnutí Súdneho dvora ES dozvedela dňa 1.7.2012 bez toho, aby uviedol na základe akých úvah dospel k takémuto skutkovému záveru. Je zásadne vecou účastníkov konania tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení, pretože v sporovom konaní stoja strany proti sebe a majú opačný záujem na výsledku konania, povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť zaťažuje každú zo sporových strán v úplne inom smere. Každá zo sporových strán musí v závislosti na hypotéze právnej normy tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy, na základe ktorých bude môcť súd rozhodnúť v ich prospech (bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno). Strana sporu, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie prípadné nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú aj toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, avšak hodnotenie vykonaných dôkazov súdom smerovalo k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon tu vymedzuje tzv. dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, keďže je určované výsledkom vykonaného dokazovania. Preukázanie skutočnosti, že subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania bola zachovaná, zaťažuje toho, kto obnovu konania navrhuje a v posudzovanom prípade žalobkyňa uvedené (že sa o rozhodnutí Súdneho dvora ES dozvedela dňa 1.7.2012) iba tvrdila, avšak pravdivosť svojho tvrdenia nepreukázala. Teda aj v prípade ak by súd posudzoval začiatok plynutia subjektívnej lehoty od momentu kedy sa žalobkyňa o rozhodnutiach dozvedela (a nie od momentu uverejnenia v úradnom vestníku EÚ), dospel by k rovnakému záveru o tom, že návrh na obnovu konania nebol podaný včas pred uplynutím subjektívnej lehoty, pretože žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie včasnosti podaného návrhu.

12.Odvolací súd zároveň uvádza, že súd prvej inštancie nevenoval dostatočnú pozornosť ani posúdeniu vecnej a personálnej súvislosti rozsudkov SDEÚ (na ktoré odkazovala žalobkyňa) s napadnutým rozhodnutím a konaním, ktoré malo byť obnovené, avšak odvolací súd sa týmto hlbšie nezaoberal, vzhľadom na svoje závery o tom, že nebola zachovaná subjektívna lehota na podanie tejto žaloby.

13.Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku (keďže neboli splnené podmienky na potvrdenie rozhodnutia podľa § 387 CSP ani na jeho zrušenie podľa § 389 ods.1, 2 CSP).

14.O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods.1, 2 v spojení s ust. § 255 ods.1 a § 262 ods.1 CSP. Žalovaný bol v konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyni s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

15.Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).